

СТОЛИЧНА ОБЩИНА

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, Факс 98 70 855, e-mail: info@sofiacouncil.bg, <http://www.sofiacouncil.bg>

Столична община

Входящ №

СОА17-ВН66-8377

Регистриран на 30.11.2017

За проверка: <https://sofia.bg/registry-report>

До
Г-н Елен Герджиков
Председател на Столичния общински
съвет
г-жа Йорданка Фандъкова
Кмет на Столична община
д-р Тодор Чобанов
Заместник-кмет на Столична община

Уважаеми г-н Герджиков,
Уважаема г-жо Фандъкова,
Уважаеми д-р Чобанов,

Обръщам се към вас във връзка с предстоящото българско председателство на Съвета на Европейския съюз, което ще превърне нашия град от 1 януари 2018 година в своеобразна столица на Европа.

В началото на този месец с вашата лична подкрепа успешно беше осъществена волята на Столичния общински съвет за премахване на един паметник, който представляваше олицетворение на разпадналия се комунистически режим, и за възстановяване символа на истинската България – Българският лъв - на полагащото му се място.

За съжаление, все още в сърцето на София, доминирайки над всички български държавни институции, стои забит символът на нашето национално унижение – монументът на окупационната Съветска армия. Със заплашително размахан шпагин, в центъра на Европейската ни столица, е възвеличена армия, окупираше страната ни, ограбила националното ни богатство и довела на власт комунистическия режим, отговорен за екзекуции, нечовешки затворнически режим, лагери на смъртта, ежедневни репресии и пълно обезправяване на българските граждани (Закон за обявяване на комунистическия режим за престъпен, Обн. ДВ. бр.37 от 5 Май 2000г.)

Този човеконенавистен режим е осъден и от Европейския парламент чрез резолюцията „Европейската съвест и тоталитаризма”, приета през 2009 г., която „решително и недвусмислено осъжда всички престъпления срещу човечеството и масовото нарушаване на правата на човека от страна на всички тоталитарни и авторитарни режими”. Още преди това, през февруари

2004 г., Европейската Народна партия на свой конгрес приема резолюция за заклеймяване на тоталитарния комунизъм.

През май 2015 година в отговор на мое Питане, съвместно с г-н Стефан Иванов в качеството ни на общински съветници, г-жа Фандъкова се позова на Решението на Административен съд София- град, че монументът на чуждата армия има акт за държавна собственост и не взе отношение по поставените от нас въпроси какви мерки ще предприеме (включително обръщайки се към държавната власт) за освобождаване на общото ни споделено пространство от този обиден монумент и заемането му от обединителен за нацията ни символ.

Към настоящия момент, докато в демократичните страни градската среда се декомунизира, в нашия град най-централното място продължава да е окупирано от най-яркия символ на потисничество и създава погрешното впечатление, че ние, българите, се прекланяме пред терора и пред собствените си насилници. Нещо повече, надписът "На Съветската армия освободителка от признателния български народ", който стои непроменен 28 години след падането на Берлинската стена, поставя въпроса ние още ли не сме свободни да наречем нещата с истинските им имена, а робуваме на фалшификацията на собствената ни история.

Този надпис създава масова заблуда у младите хора, които не са съвременници на репресиите и никога не са изучавали история на комунизма в училище, че „това е паметник на тези, които са ни освободили от турците“.

Далеч съм от мисълта, че след толкова години бездействие, този монумент ще може да бъде преместен за месец преди българското председателство на Съвета на Европейския съюз, но времето е достатъчно да изпълним една просветителна и хуманна задача като на мястото на изкривяващия историята ни надпис поставим информативно-указателна табела, показваща каква е истинската роля на Съветската армия за България.

По-този начин ще покажем, че образованието (и то в хуманност) е приоритет за управлението на Столична община и Столичен общински съвет. След като като институции допринесем за утвърждаването на истината за българската история, младите хора сами ще поискат този символ на лъжата и насилието да бъде демонтиран и ще улеснят задачата ни по изпълнение на тази благородна патриотична мисия.

Прилагам примерен вариант за текст на образователната табела, който е безспорен от гледна точка на българските и международните историци и същевременно подлежи на преформулиране и съкращаване.

С уважение,

Марта Георгиева
Общински съветник

Паметник на Съветската армия

Паметникът е създаден от колектив с ръководител скулптора Иван Фунев, и автори-архитекти - арх. Данко Митов, арх. Иван Васильов, арх. Любен Нейков и арх. Борис Капитанов. Автори скулптори са Иван Фунев, проф. Любомир Далчев, Мара Георгиева, Васка Емануилова, Васил Зидаров и Петър Дойчинов. Художник-график е Борис Ангелушев.

История на паметника

Паметникът на съветската армия е открит на 7 септември 1954 г. в Княжеската градина на мястото на съществуващите ботаническа градина, алпинеум и царската детска градина. Дискусиите за неговото създаване в Столична община и Министерски съвет започват още през 1946 г. Ясно формулираната по време на обсъжданията цел на издигането на паметника е била той да доминира и „да бъде на централно място, за да се минава постоянно покрай него и да упражнява своето политическо-възпитателно значение”.

На 18 март 1993 г. Столичният общински съвет приема решение за демонтиране на паметника, чието изпълнение е възпрепятствано от Министерство на вътрешните работи.

Решението на Столичния общински съвет не е изпълнено до този момент, но и не е отменено.

Историческа справка

На 5 септември 1944 г. СССР обявява война на България, която към този момент:

- не е била във война с него, като и двете страни са поддържали пълни дипломатически отношения
- отказала е да изпрати и един свой войник срещу СССР на Източния фронт, дори под формата на доброволчески части под германско командване
- управлява се от центристко правителство начело със земеделеца Константин Муравиев и включващо по трима души от БЗНС “Врабча 1”, Демократическата партия и Народната партия

- още на 26 август е обявила неутралитет във войната между Германия и западните Съюзници
- няма на територията си нито един чужд войник, не е окупирана и запазва пълен суверенитет
- от 28 август води преговори за примирие със западните Съюзници
- отменила е всички антидемократични закони, действали дотогава
- на 2 септември е прекъснала дипломатическите си отношения с Германия

В резултат от войната, обявена от СССР на България:

- западните Съюзници прекратяват преговорите за примирие, тъй като съюзническите отношения със СССР не им позволяват да водят сепаративни преговори
 - на 8 септември 1944 армията на СССР навлиза на българска територия и окупира България
 - по заповед на правителството, българската армия не оказва никаква съпротива, не са водени никакви военни действия и няма нито един загинал съветски войник
 - на 9 септември 1944 просъветски военни организират преврат в София и на власт идва коалиционно правителство, в което фактически доминират комунистите, подчинени директно на Москва
 - в цялата страна започват масови разправи и извънсъдебни убийства, като според различни оценки броят на убитите в първите два месеца е между 20 000 и 40 000 души
 - осъдените на смърт от т. нар. „Народен съд“ са 2 730 души — регенти, министри, депутати, журналисти, банкери, кметове, свещеници, земевладелци, учители
 - българската армия е поставена под съветско командване и изпратена да воюва с германците, при което дава 30,000 жертви
 - въпреки жертвите, които е дала, България, по настояване на СССР, не получава статут на съвоюваща страна-участник в анти-германската коалиция, а подписва Парижкия мирен договор като победена страна
 - съветската окупация продължава до 1947 г. и струва на България 82 милиарда лева
- Така установеният комунистически режим в България продължава 45 години. Режимът е отговорен за отнемането на основни права и свободи на българските граждани;

лишаването им от частна собственост; създаването на мощна машина за репресии на политическите противници на режима; пълното подчинение на българската външна и вътрешна политика на решенията на Кремъл.

На 26 април 2000 г. Народното събрание приема Закон за обявяване на комунистическия режим в България за престъпен. Според него „Българската комунистическа партия идва на власт с помощта на чужда сила, обявила война на България, и в нарушение на действащата Търновска конституция. Българската комунистическа партия е била престъпна организация, подобно на други организации, основаващи се на нейната идеология, които в дейността си са били насочени към потъпкване на човешките права и демократичната система“.